

(Vähän kulunut ja älytön runonpätkä, mutta arvostelkaa ja antakaa rakentavaa palautetta, onko hyvä vai ei) Olet alakuloinen tyttö vuorilaaksojen, mutta silti suloinen ystävänä kaikkien. Vaikka olet onneton, olet joskus suruton, kaltaisenain ponneton, mutta aina huoleton. Osaat aina naurattaa, vakavana hauskuuttaa. Silloin näen hymyn sun; voi kun se vois olla mun! Olet aina sievä niin, että jään mä unelmiin, että oisin yhtä kaunis, siro niin kuin vuorikauris. Ystävää en parempaa tämän maan päältä saa. Viisaampaa en tunne moista, sinun kaltaistasi toista.